

ПРАВОНАСТУПНИЦТВО

- 1. Який з наведених актів не регулює питання правонаступництва:**
 - 1) Віденська Конвенція про правонаступництво держав стосовно договорів 1978 р.;
 - 2) Віденська Конвенція про правонаступництво держав стосовно державної власності, державних архівів і державних боргів 1983 р.;
 - 3) Європейська конвенція про громадянство 1997 р.;
 - 4) Віденська Конвенція про право міжнародних договорів 1969 р.
- 2. Положення Міжнародного пакту про громадянські та політичні права 1966 року, згідно з яким «втлені в Пакті права належать людям, які живуть на території держави-учасниці... такий захист передається з самою територією і продовжує їм належати не зважаючи на правонаступництво держави» є проявом :**
 - 1) концепції «рухомих кордонів»;
 - 2) концепції «придбаних прав» (acquired rights);
 - 3) принципу uti possidetis;
 - 4) принципу tabula rasa.
- 3. За Віденською Конвенцією про правонаступництво держав стосовно міжнародних договорів 1978 року, при створенні нової незалежної держави діє правило:**
 - 1) нова незалежна держава зберігає всі міжнародні договори держави попередниці;
 - 2) нова незалежна держава не зобов'язана зберігати чинність будь-якого договору або ставати його учасницею внаслідок факту правонаступництва;
 - 3) конвенція не регулює питання щодо створення нової незалежної держави, це питання регулюється виключно звичаєвими нормами;
 - 4) конвенція встановлює перелік питань щодо яких нова незалежна держава наслідує договори обов'язково, та ті питання щодо яких наслідування відбувається на розсуд новоствореної держави.
- 4. За Віденською Конвенцією про правонаступництво держав стосовно міжнародних договорів 1978 року, при об'єднанні держав діє правило:**
 - 1) принципу територіальності, що означає, що будь-який договір, застосовується щодо тієї частини території держави-наступниці, стосовно якої він був чинним в момент наступництва;
 - 2) принципу tabula rasa;
 - 3) принципу рухомих кордонів;
 - 4) конвенція не регулює питання щодо об'єднання держав.
- 5. Коли об'єднувались ФРН і НДР було застосовано наступне правило правонаступництва міжнародних договорів:**
 - 1) принцип tabula rasa, держави не зберігали в чинності попередні міжнародні договори;
 - 2) принцип територіальності, згідно яким договори ФРН продовжували діяти на її території, а договори НДР в свою чергу на території німецької демократичної республіки;
 - 3) принцип рухомих кордонів, за яким міжнародні договори ФРН розповсюдили дію на територію НДР, а міжнародні договори НДР

- припинили діяти (і тільки незначна кількість договорів НДР розповсюдила дію на територію ФРН);
- 4) принцип рухомих кордонів за яким міжнародні договори НДР розповсюдили свою дію на територію ФРН, а міжнародні договори ФРН припинили діяти (і тільки незначна кількість договорів ФРН розповсюдила дію на територію НДР).
- 6. Із створенням нової незалежної держави України, питання щодо правонаступництва міжнародних договорів було врегульовано наступним чином:**
- 1) В Законі України про правонаступництво 1991 року, Україна підтвердила свої зобов'язання за міжнародними договорами укладеними Українською РСР, які не суперечать Конституції України та інтересам республіки;
 - 2) В Законі України про правонаступництво 1991 року, Україна не підтвердила свої зобов'язання за міжнародними договорами, укладеними Українською РСР;
 - 3) Україна не врегулювала саме це питання в законі;
 - 4) Україна не прийняла Закону про правонаступництво, у зв'язку з чим це питання, як і багато інших ще й досі залишаються не врегульованими.
- 7. Віденська Конвенція про правонаступництво держав стосовно міжнародних договорів 1978 року, питання щодо договорів про кордони регулює наступним чином:**
- 1) правонаступництво держав не зачіпає кордонів встановлених договором, а також зобов'язань і прав, які встановлені договором і стосуються режиму кордону;
 - 2) якщо в силу факту правонаступництва виникають обставини для припинення чи зміни договірних прав і обов'язків – то ці підстави можуть бути використані для зміни кордонів, встановлених договором;
 - 3) питання наслідування договорів про кордони не врегульовано вказаною конвенцією;
 - 4) держава наступниця не зобов'язана зберігати договори держави попередниці, в тому числі і договори про державні кордони.
- 8. Яка із перелічених держав набула статусу держави-продовжувача (континуїтатором):**
- 1) із розпадом Чехословаччини, Чехія, яка за територією є більшою із двох країн, отримала статус держави-продовжувача;
 - 2) із розпадом СРСР, на відміну від інших правонаступників СРСР, Росія набула статусу «держави-продовжувача»;
 - 3) із розпадом СФРЮ, Сербія і Чорногорія набули статусу «держави-продовжувача» (як ФРЮ);
 - 4) жодна із держав не є продовжувачем, оскільки доктрина континуїтету заборонена міжнародним правом.
- 9. Згідно Віденської Конвенції про правонаступництво держав стосовно міжнародних договорів 1978 року, «коли нова незалежна держава встановлює свій статус як договірна держава або учасник багатостороннього договору за допомогою повідомлення про правонаступництво»:**

- 1) держава вважається такою, що зберігає застереження до договору, що було дійсне на момент правонаступництва, щодо території, яка є об'єктом правонаступництва, якщо не заявила про інше;
- 2) держава вважається такою, що стала правонаступницею договору без застереження і вправі робити застереження які вважає за необхідне;
- 3) вказана конвенція не регулює питання застережень до міжнародних договорів;
- 4) держава автоматично наслідуює застереження і не може заявляти про відмову від них.

10. Звичаєва практика держав питання щодо участі держав в міжнародних організаціях регулює наступним чином:

- 1) членство в міжнародних організаціях не наслідуються якщо держава розпадається, оскільки її правосуб'єктність припиняється і держави правонаступниці не можуть його продовжувати та повинні проходити процедуру вступу (приклад розпад Чехословаччини та розпад СФРЮ і набуття членства в ООН на загальних засадах);
- 2) членство в міжнародних організаціях не наслідуються якщо держави об'єднуються, новостворена держава повинна подавати заявку на вступ (приклад об'єднання Єгипту та Сирії у 1958 році; Танганьїки і Занзібару в Танзанію у 1964 році; Республіки Ємен і Народної Демократичної Республіки Ємен в Республіку Ємен у 1990 році);
- 3) членство в міжнародних організаціях не є об'єктом правонаступництва і тим більше не залежить від виду правонаступництва, тому жодна з країн світу не набувала членства в силу факту правонаступництва;
- 4) членство в міжнародних організаціях унаслідувалось лише одного разу із розпадом СРСР, коли Росія отримала членство в Раді Безпеки та інших органах ООН.

11. Європейська Конвенція про громадянство 1997 року в питаннях громадянства при правонаступництві держав:

- 1) закріпила принцип згідно з яким зміна суверенітету на будь-якій території тягне за собою вимушену зміну громадянства осіб, проживаючих на цій території без врахування волі індивіда (практика держав Чехословаччини та Югославії);
- 2) не вирішує наперед ні одного з питань, які можуть виникати щодо правонаступництва держав, оскільки питання громадянства регулюються тільки «Проектом статей про громадянство фізичних осіб у зв'язку з правонаступництвом», що розроблений Комісією з міжнародного права;
- 3) закріпила принцип згідно з яким зміна суверенітету на будь-якій території тягне за собою зміну громадянства осіб для уникнення стану без громадянства, проживаючих на цій території однак із врахування волі індивіда, його реального зв'язку з державою, постійного місця проживання та його походження;
- 4) не вирішує наперед ні одного з питань, які можуть виникати щодо правонаступництва держав, оскільки питання громадянства регулюються тільки проектом Декларації про вплив правонаступництва держав на громадянство фізичних осіб від 14 вересня 1996 року.

12. Який із наведених прикладів відноситься до такого виду правонаступництва як передача частини території однієї держави іншій державі:

- 1) передача Гонконгу від Великобританії до Китаю 30 червня 1997 року;
- 2) передача НДР ФРН 3 жовтня 1990 року;
- 3) передача Сирії Єгипту 22 лютого 1958 року;
- 4) передача Занзібару Танзанії 1964 року.

13. Віденська Конвенція від 8 квітня 1978 року, що присвячена питанням правонаступництва держав об'єктом правового регулювання має:

- 1) міжнародні договори, державну територію та членство в міжнародних організаціях;
- 2) ядерну зброю, закордонну власність та золотовалютні резерви держави;
- 3) державні кордони, громадянство, збройні сили держави;
- 4) державну власність, державні борги та державні архіви.

14. За Віденською Конвенцією 1978 року, борг держави попередниці не переходить до держави наступниці у випадку:

- 1) створення нової незалежної держави;
- 2) об'єднання держав;
- 3) передачі частини території від однієї держави до іншої;
- 4) відокремлення частини держави.

15. Угодою 1994 р. між Росією й Україною питання правонаступництва стосовно зовнішнього державного боргу та активів колишнього Союзу РСР врегульовано наступним чином:

- 1) Російська Федерація бере на себе зобов'язання по виплаті частки України у зовнішньому державному борзі колишнього Союзу РСР, а активи розподіляються у відсотковому відношенні;
- 2) Російська Федерація приймає частку України в активах колишнього Союзу РСР, а борги роз приділяються у відсотковому відношенні;
- 3) Російська Федерація бере на себе зобов'язання по виплаті частки України у зовнішньому державному борзі колишнього Союзу РСР, в заміні приймає частку України в активах колишнього Союзу РСР;
- 4) така угода була укладена між Республікою Білорусь та Російською Федерацією, а між Україною і Російською Федерацією таку Угоду не було укладено.